

11813.

1668, 26

D. T. O. M. A.

DISPUTATIO JURIDICA

DE

CESSIONE BO-
NORUM,

Quam

Divina permittente gratia,

Ex

Suffragio Magnifici, Nobilissimi &

Amplissimi Jctorum in Illustri Academia

Lips. Ordinis

P R A E S I D E N T E

Nobilissimo, Amplissimo & Consultissimo

V I R O

DN. BARTHOLOMÆO LEON-

HARDO SVENDENDÖRFFERO, U. J. D.

& Inst. P. P. Celeberrimo,

Domino Promotore, Patrono & Doctore Opt. Max.

publicæ Eruditorum ac benevolorum censura subicit

P E T R U S *Grass* / Cygnea - Misnicus

Autor & Respondens.

In Auditorio Jctorum Petrino

Ad diem XXI. Octobr. Anno cD Idc LXVIII.

horis consvetis.

L I P S I Æ

Literis JOHANNIS GEORGI.

D. T. O. M. A.
D I S T I N C T I O N E S

C E S S I O N E B O
N O R T M

Summario Magnifico Nobilissimo &

Nobilissimo, Amplissimo & Constantissimo

D. N. B A R T H O L O M A E O L E O N I

H A R D O S T E N D E N D O R T E R O, U. J. D.

Doctoris Honoratus, Prætoris & Doctoris Opt. Max.

P E T R I S G R A E C Y G N A - M I S S I C I

Leipzig, in officina

EX omnibus Juris partibus

eligamus tractemusve ea, quæ quotidie, quæ quotidiana sunt & in vita communi usum obtinent. Cum igitur Cessionis Bonorum materia usum non vulgarem obtineat, de punctulo fabæ me acturum fore non puto, si de hac materia pauca proponere studerem, sed imitamine sacratissimi Principis Justiniani, In nomine Domini nostri Jesu Christi ad rem ipsam me accingam. Sit igitur

Thef. I.

De Etymologia.

Dicitur autem BONORUM CESSIO à cedendo quasi discedendo, quod Germanis eine gerichtliche Auflassung / Aufgebung und Abtretung significat.

Thef. II.

De Synonymia.

Variis præterea gaudet appellationibus. Vocatur enim BENEFICIUM. *l. 4. l. 7. C. qui bon. ced. poss.* MISERORUM subsidium. *Math. Brun. de cess. bon. q. 4. q. 5. n. 3.* MISERABILE auxilium *l. 8. C. qui. bon. ced. poss.* Beneficium legis flebile, debitori

A 2

pro

pro carceribus evitandis concessum. *l. 1. C. qui. bon. ced. poss. & cedentes vocantur infelices Nov. 6.*

Thef. III.

De Definitione.

Est autem CESSIO BONORUM actus, quo debitor, qui non est solvendo evitandi carceris aliarumq; molestiarum causa, lege permittente, omnia sua bona creditoribus dimittit *l. 1. l. 4. C. qui. bon. ced. poss. Nov. 135. S. 8. J. de societ.*

Thef. IV.

Definitio hæc poterit dispesci in GENUS & DIFFERENTIAM. *Genus* est actus, *differentia* sumitur tum à CAUSA effic. quæ est vel REMOTA vel PROPINQUA. REMOTA est *L. Julia L. 4. C. qui bon. ced. poss.* PROPINQUA sunt omnes debitores, tum ab OBJECTO, quod sunt omnia bona, tum à forma, quæ est dimissio, tum à FINE, qui est evitatio carceris aliarumq; molestiarum.

Thef. V.

De Divisione.

Sequitur nunc DIVISIO. Poterit vero CESSIO BONORUM non incommode dividi in JUDICIALEM & EXTRAJUDICIALEM. *l. ult. ff. de cess. bon.* JUDICIALIS est, quam quis nolens volens interveniente Judicis decreto suscipere cogitur. EXTRAJUDICIALIS est, quæ ex partium conventionem, nullo cogente jure, ex utriusq; & cedentis, & cessionarii liberrima voluntate proficiscitur.

Thef.

De Causa Efficiente.

CAUSA EFFICIENS est vel REMOTA, vel PROPINQUA. REMOTA est Jus Civile, & quidem L. Julia l. 4. C. qvi bon. ced. poss. PROPINQUA sunt (1.) omnes debitores, qvi casu fortuito bonis lapsi sunt. Dn. Strauch. Dissert. 28. th. 13. Dn. Struv. Synt. Jur. Civ. Exerc. 44. th. 26. Perez. ad tit. C. qvi bon. ced. poss. n. 3. Casum autem fortuitum appellamus, qvi nullo humano consilio provideri potest. l. 2. §. 7. ff. de administr. rer. ad civit. pertin. puta si solo fortunæ vitio, veluti incendio, ruina, latronum vel hostium incurfu, naufragio, furtis, vi aquarum insolita aut alia insigni calamitate quis opprimatur. Calvin. Lex. verb. cas. fortuit. Et licet creditores velint dare inducias quinquennales, quod vero stat in ipsorum potestate & electione, an velint bonorum cessionem accipere vel tempus quinquennale indulgere. Quod si vero aliqui creditores vellent recipere cessionem, alii indulgere tempus quinquennii, inspiciendum est, qvi creditores faciunt majorem debiti summam, & illi obtinebunt, quos reliquos minorem summam facientes imitari oportet. Ubi vero paritas summæ fuerit, hi debent anteponi, qvi ad humaniorem declinant sententiam, inducias non cessionem exigentes l. fin. C. qvi bon. ced. poss. (2.) Sive sint Patresfamil. sive filii fam. l. 7. C. qvi bon. ced. poss. Krembergk. ad §. ult. I. de Act. Treutl. vol. 2. Diss. 24. th. 4. lit. C. Quoniam & hi ex contractibus suis tanquam Patresfam. obligantur & conveniuntur l. 39. ff. de O. & A. Tilem. in Colleg. ff. Diss. 24. th. 4. lit. C. Treutler. vol. 2. Diss. 24. th. 4. lit. A. ibiq. Bachov. (3.) Cujuscunq; sexus, sive masculini, sive fœminini l. 7. C. qvi bon. ced. poss. Nov. 134. c. 9. Wesenb. in π. de cess. bon. n. 3. (4.) Tota aliqua Universitas. Hahn. ad Wesenb. tit. de cess. bon. n. 3. Perez. ad tit. C. qvi bon. ced. poss. in qua quidem cessione non venirent bona singulorum civium, quia illa bona non sunt universitatis, & quod universitas debet, singuli non debent l. 7. ff. quod cujusq; univ. nomine, nisi Syndicus ad hoc per concilium universitatis constitutus, obligasset universita-

tem & singulares personas. *Goden Confit. 34. num. 26. 46.* (5.) Ci-
 vitas *Brunnem. ad π. Wesenb. tit. de cess. bon. qvæst. 4.* (6.) Eccle-
 sia *No v. 3. proem. vers. cum vero Deo. Hahn. ad Wesenb. de cess. bon. n. 3.*
 Modo ipsa non indigeat (7.) Collegium *Strauch. Dissert. 28. th.*
13. Treutler. Vol. 2. D. 24. th. 4. lit. C. (8.) Minor & Major, mo-
 do rerum suarum habeat administrationem. *J. Schneidewinus*
Abavus meus maternus, post ultima fata, pia recordatione colendus ad §.
ult. 1. de Act. Nicol. Proc. p. 3. c. 6. n. 2. 3. Contra non possunt cedere
 (1.) qui in fraudem creditorum bona alienarunt aut dissiparunt.
Eman. Suarez in Comm. Opin. T. 3. Bachov. ad Treutler. V. 2. D. 24. th. 4.
lit. K. (2.) Qui spe ac animo cedendi contraxerunt, scientes se
 non esse solvendo. *Dn. Struv. Synt. Jur. Civ. Exerc. 44. th. 26.* (3.)
 Qui foro cedant ac multorum pecuniis interceptis, contra fidem
 quam dedere, solum vertentes aliò confugiunt *Perez ad tit. C. qui*
bon. ced. poss. Policey-Ordnung. Caroli V. Tit. von verdorbenen Kauff-
leuten. (4.) Decoctores, quos vulgò mercatores Fallitos sive Banco-
 ruptores appellitant, die gefähr. und betriegl. weise/in Schein trauens
 und Glaubens Geld und Wahre ausbringen / entlehnem und nehmen/
 ihre Handlung damit zu üben/solches durch übermäßige Pracht und un-
 ordentlich Wesen / Leben und andere Wege in Verderben gerathen/
 darnach auffstehn/austreten/und sich in andere Herrschafften begeben/ut
 loquitur Reformierte Policey-Ordnung de anno 1548. tit. Von
 verdorbenen Kauffleuten. *Besold. in Thesaur. Pract. verb. Banckerott*
Brun. de cess. bon. q. 4. n. 1. Est enim miserorum subsidium, non do-
 losorum præsidium. (5.) Qui cedere volunt, ut in-habiles facti
 honores municipales, vel munera aut onera quæcunqve publica e-
 vitent. *l. 5. C. qui bon. ced. poss.* (6.) Qui ex malitia partem bo-
 norum indicat, partem celat. *Hahn. ad Wesenb. de cess. bon. num. 3.*
 (7.) Qui antea habuit quinquennale, quod effluxit der einen Eiseren
 Brieff ausbracht. *Baptist. à Villalobos. in Comm. Opin. T. I. verb. cedere.*
Tusch. pract. concl. Jur. T. I. Concl. 219. n. 21. Quibus vero detur ejus-
 modi quinquennale patet ex Reichs-Abschied zu Augspurg de anno
 1548. sub tit. Von verdorbenen Kauffleuten. §. Und nach dem. (8.)
 Qui ex causa delicti in pœnam pecuniariam sunt condemnati: Nam
 quod ære suo non possunt, corpore luunt. *l. 1. §. ff. de pœn. l. fin. ff.*
de in jus voc. Heig. ad §. ult. I. de Act. Wissenb. Exerc. ad ff. D. 21. th. 19.
 Tusch.

Tusch. Pract. concl. Jur. T. 1. Concl. 219. n. 11. Hahn. ad Wesenb. Exerc. 21. num. 3. Plures casus, quibus cessio competit & negatur videantur apud *Perez ad tit. C. qui bon. ced. poss. Bachov. D. 24. th. 4. lit. K.* Beneficio cessionis non opus habent, quibus beneficium competentia competit, quod vero tribuitur, partim ob causam ex qua agitur, ut donatori, partim ob personam rei, quod variè, aut enim propter conjunctionem inter litigatores constitutam; & eam vel sanguinis, vel affinitatis, vel societatis. Propter conjunctionem sanguinis tribuitur & convenitur in id quod facere potest Parens à liberis, liberi à Parente. Item frater à fratre. Habet idem beneficium & conjunctio voluntate suscepta inter socios tanquam jure fraternitatis. Ob meritum in Remp. Militi qui sub armata militia stipendia meruit, propter miserationem qui bonis cessit. *de quibus Donellus ad S. ult. 1. de Act. Berl. p. 2. concl. 28. n. 37. Bachov. ad Treutl. V. 2. Diss. 24. th. 4. lit. H.* Omnes itaq; qui non in carcerem mitti, & beneficium habent, ne conveniantur ultra id quam facere possunt, haud coguntur bonis cedere. *Berl. p. 2. concl. 28. n. 36. seqq.* Hinc formula sententionandi: *Dass dem Schuldner vor allen Dingen/vermöge des von ihm angezogenen beneficil competentia die jährlichen alimenten auff Nichterliche Moderation von den Kauffgeldern billig verordnet werden* *D. K. W. B. Carpz. Proc. T. 25. A. 4. n. 19. seqq.*

Thef. VII.

De Materia.

Materia autem, quæ cedi potest sunt omnia bona *l. 3. 4. ff. de cess. bon. S. 8. J. de societ. Perez ad tit. C. qui bon. ced. poss. Hahn ad Wesemb. tit. de cess. bon. n. 4.* Quorundam enim bonorum cessio ad avertendam executionem non sufficiens est, ne creditori facultas in quæcunq; bona adimatur. *l. 8. ff. de distract. pign. B. Carpz. Const. El. 32. Def. 9. n. 6. p. 1.* Imo ad peram & saccum excutiendus est; & nisi fame perire malit, panem ostiatim quærere cogatur *Carpz. Asyl. debit c. 2. n. 164. W. ssenb. Exerc. ad ff. D. 21. th. 19. Hahn ad Wesenb. tit. de cess. bon. n. 4.* Debet autem fieri cessio ante condemnationem;

nem. Ord. Proc. tit. 39. §. weil sichs auch wohl zu trägt. B. Carpz. lib. 5. T. 4. Resp. 22. n. 17. Hinc formula pronunciandi talis habetur: Diemeil der Schuldener zu Abwendung der Hülffe alle seine Güter den Gläubigern einzuräumen sich erbeut / so wird die Hülffe gestalteten sachen nach billig eingestellt.

Thef. VIII.

Nihil autem interest, sive fiat in, sive extra iudicium, sive per epistolam. Nam sufficit sola voluntas l. 6. C. qvi. bon. ced. poss. Quod vero hodie aliter se habet Wissenb. Exerc. ad ff. disp. 21. th. 19. Weichb. A. 20. & art. 60. Landr. lib. 1. art. 34. Carpz. l. 5. T. 5. Resp. 37. n. 1. & Resp. 33. 34. Coler. decis. 137. n. 19. Requiritur tamen (1) ut debitores instent & petant debita l. fin. ff. de cess. bon. Schneidvv. ad S. ult. J. de Act. Dn. Struv. synt. Jur. Civ. Exerc. 44. th. 27. (2) ut cedens bonis agnoscat debitum. l. pen. ff. de cess. bon. Mant. libr. 10. Observat 98. (3) ut debita sint liquida. Hahn. ad Wesenb. Exerc. 21. th. 27. Ordinat. Proc. jud. §. endlich in verb. iedoch anderer Gestalt nicht / denn wo die Schulden richtig / vnd ohne Mühe / kosten vnd Hülffszwangf leichtlich einzubringen B. Carpz. T. 25. A. 4. n. 13. (4) ut indicet omnia bona, quæ executionis tempore possidet l. pen. ff. de cess. bon. Struv. Synt. Jur. Civ. Exerc. 44. th. 27. & quidem mediante inventario & traditione libri rationum, quod sc. præter indicata nihil reliquum, atq; per omnia sincere actum sit. Hahn ad Wesenb. tit. de cess. bon. n. 4. Strauch. dissert. 28. th. 13. Goden consil. 34. n. 48.

Thef. IX.

De Fine.

Finis est vel principalis vel minus principalis. Finis cessionis Bonorum principalis est, ut cedens liberetur à pœna carceris l. 1. 7. C. qvi. bon. ced. poss. l. 1. C. de exec. rei jud. Zanger. de except. p. 3. c. 26. num. 105. Cujac. ad l. 46. ff. de
V. S.

V. S. Vinn. ad §. ult. J. de Act. Wissenb. Exerc. ad ff. D. 21. n. 3. Bachov. de Act. Disput. 8. thes. 9. Benedict. de Capra in Comm. Opin. T. 2. verb. debitor. Tusch. pract. Conclus. Jur. Tom. 1. Conclus. 179. & Conclus. 217. n. 1. LL. quidem 12. tabb. qui non erant solvendo, in temporariam servitutem creditoribus, ut nexi addicebantur. Carpz. Asyl. debit. n. 8. 9. & Debitoris corpus inter creditores etiam dividi liceret. Ferrar. ad §. ult. J. de Act. Nec in sacris literis desunt exempla, quibus docetur obæratos debitores & horum liberos in vincula coniectos à creditoribus fuisse Matth. 5. 25. 26. & c. 18. 25. 30. 2. Regum. 4. c. 4. 1. Quod etiam Jure sax. obtinere videtur & debitor obæratu servus quoddammodo efficitur creditoris wird seinen Gläubiger an die Hand und Halfter gegeben / qui cum tantisper detinere potest, donec operis & ministeriis suis debitum dissolvat, bis er die Schuld los arbeit. Wissenb. Exerc. ad ff. D. 21. th. 23. Carpz. Asyl. debit. th. 3. n. 28. Hahn ad Wesenb. Exerc. 21. n. 3. Zanger de Except. p. 2. c. 15. n. 15. Interim tamen cavere tenetur creditor uxori liberisque; debitoris antequam sibi tradatur, quod illæsum restituere velit. Debet etiam ei victum præbere ut reliquæ familiæ suæ. Es muß der Gläubiger seinen Schuldner seinen andern Gesinde gleich halten mit Speis und Trancß und ehe er ihm in die Hand überantwortet / seinen Weibe und Kindern Versicherung und Verbürgung aufrichten / daß ihm nichts verschret werden soll / sondern er ihm unverleht an seinen Leibe überantworten wolle. Weichb. art. 27. §. Ihr sollet wissen. Schulz in Synops. J. ad §. ult. de Act. In Electoratu vero Saxonico mos ille penitus abrogatus est. Si enim debitores non sunt solvendo ultra cessionem, pluribus creditoribus id postulanti bus conjiciuntur in carcerem publicum, Schuldthurm. qui in quibusdam civitatibus habetur eò loci, quo vulgo iter est, ut facilius, qui sic detinentur, emendicent, donec creditoribus satisfiat Ferrar. ad §. ult. J. de Act. Const. El. 22. p. 2. §. und soll Ihm darvon Wissenb. Exerc. 21. th. 23. Quam Ordinationem etiam de carcere publico Serenissimus Elector Saxonie J. Georg II. repetijt in Resolut. Gravamin Provinc. de Anno 1661. tit. von Justit sachen. §. Damit auch zum siebenden jedermänniglich sehe Magnif. D. Philippi in us. Pract. J. lib. 1. Eccl. 36. n. 9. Sed carcer ille publicus non tam vere ac proprie est carcer, quam custodia ad solvendum coactiva. Unde

B

qui-

quibusdam est carcer tædialis idioma nostro bürgerl. Gehorsam
Besold. Thes. Pract. verb. Gefängnuß. Carpz. Asyl. debit. th. 4. n. 48.
(2) Quod evitet infamiam l. ult. C. qui. bon. ced. pos. l. 11. ex quib.
caus. infam. irrog. Nov. 4. c. 3. In quibusdam tamen locis videtur
cessio bonorum aliquam infamiæ, debitori maculam inurere,
quando scil. posteriora nude ostendendo exclamare cogitur:
Cedo bonis. Carpz. Asyl. debit. c. 2. n. 166. seqq. Hodie debitor de
coctor, cujus bona publice sub hasta venduntur. Noviss. Resolut.
Gravam in Prov. de anno 1661. tit. von Justit. sachen tenetur gestare
flavi coloris pileum. Er soll eine zeitlang nach des Ordinarii judicis
Ermessung / zu Anzeigung seines in Nachlässigkeit und Verschwen-
dung geführten bösen Lebens / Einen gelben hut zu tragen / und an-
dern seines gleichen besser als er hauß zu halten ein Beyspiel damit
zu geben angehalten werden. M. D. Philippi in Us. Pract. J. Ecl.
80. n. 3. (3) Quod fiat incapax publicorum honorum ac digni-
tatum. arg. l. 6. pr. de muner & honor Dn. Strauch. Dissert. 28. th. 16.
Fini secundarius est, quod dissolvatur societas, quam cedens cum
aliis contraxit, quod tamen intellige, si pecuniam in societatem
contulerit, secus si operam §. 8. J. de societ. (2) Quod posses-
sio bonorum, quibus debitor cessit, voluntate Domini quasi per
traditionem in creditores transferatur. Nicol. Proc. p. 3. c. 6. n. 7.
Dn. Strauch. Dissert. 28. th. 7. Cæterum neq; naturalis neq; civilis
obligatio tollitur. Eman. Soarez. in Comm. Opin. T. 3. sed si devenerit
ad pingviorem fortunam (sc. quando ex hæreditate, vel lucro
operis aliquid acquirat. Tusch. Pract. concl. jur. T. 1. concl. 180. &
concl. 217. n. 2.) denuo efficaciter convenitur §. fin. J. de Act. Dn.
Struv. Synt. Jur. Civ. Exerc. 44. th. 29. Hahn. ad Wesenb. Exerc.
21. n. 4. Hinc sententia Lips. Sprechen wir/ie. Seyd Ihr euren
Gläubigern mit Schulden verhasset. Ob ihr nun gleich denenselben
alle eure Güter und Berechtigkeiten / auch die Schulden / die
ihr bey N. außsehen habt / abtretten und übergeben / und also bo-
nis cediren wollet / so möget ihr euch dennoch damit von der Be-
zahlung des Nachstandes wieder die Gläubiger nicht befreyen / mit
Euch nach S. Recht zu gebahren D. R. W. Tamen in quantum
facere potest. l. 4. l. 6. l. 7. de res. bon. §. ult. J. de Act. Specul. lib. 2.
de

*de exec. sent. n. 3 f. m. 351. Wissenb. Exerc. 21. th. 20. Bachov. ad Treutl.
V. 2. D. 4. th. 4. lit. B. D. Franzk. ad §. ult. J. de Act.*

Thef. X.

De Affin.

Affinia cessionis bonorum sunt salvus conductus. Induciæ moratoriæ quæ ab Imperatoribus justis de causis sunt introductæ l. 4. C. de precib. Imper. offerend. Ejuratio bonæ copiam, quæ est ejurare bonam copiam sibi non esse æris alieni dissolvendi. Dilationes, quæ reo in judicium deducto post libelli oblationem, an contendere, an cedere velit, dantur.

Thef. XI.

Ultimo tandem quæritur, an beneficio huic renunciari possit? Negant hoc communiter Doctores, etiamsi intervenerit Juramentum, quia contra naturalem æquitatem est carceris squalor. *Heinrichm. T. 1. cons. 1. n. 61. 62. Tusch. pract. concl. Jur. T. 1. concl. 218. n. 7. Perez. ad tit. C. qui bon. ced. poss. n. 20.* Carcer enim derogat libertati & est species servitutis. Tantum! Plura quidem hæc materia postulabat, non flagitabat, illis superfedere non tamen tam volui, quàm debui.

Claudo igitur dissertationis meæ rivulos
hemistichio illo modestiæ
pleno:

Cedam meliora docenti!

B 2

CO-

COROLLARIA.

Jus altius tollendi vera est servitus.

Cautio in quasi usufructu remitti potest.

Mohatram novum & specialem esse contractum credibile non est.

Actio Negatoria ex servitute non oritur.

Condictio furtiva non est ex delicto.

Actio Pauliana non est actio Dativa.

Actio Legis Aquiliae est in simplicum & tamen simul mixta.

CESSIO discutitur Tibi dum, GRAFI,
ista BONORUM
Quæ certè ACCEDENT, jam BONA quoque
precor.

Ita

GEORGIUS TOBIAS Schwenda
dendorffer/D. Facult. Jurid. Ordinarius.

ME quoque plausorem poscis,
GRAFI optime? Plaudo:
Cedat multiplici Cessio ve-
stra bono.

FRID. RAPPOLT. SS. Th. D.
& Prof. Publ. Extraordinarius.

HActenus ut gnavus studio COMES ire parasti
Sic COMES ex voto sit tibi semper honor.

Quod Dn. Respondenti vovet

PRÆSES.

Qvis-

Qvisqvis Themistos abditū
penetrabile
Intrâsse visus, hic reconditas se-
cum,
Instar Biantis, portat ingenî do-
tes,
Quocunq̄ tendat; nec bonis,
obærata
Ceu debitorum turba, nec foro
cedit.

Id quod Politissimo Dn. Respondenti, Auditori
quondam suo supra votum industrio,
apprecatur

L. Martinus Zacharias
Cramer.

Egre-

CESSIO, quam tractas GRAFI perdocte
BONORUM,
Tibi BONORUM ACCESSIO est.
Quicquid & ACCEDIT Tibi, CEDET Patriæ, & ipsi
Quod Opto, PATRI in gloriam.

Per-Eximio Dn. GRAFIO sympatriotæ & Amico
præcaro properab. at bene-ominab.
cum gaudio sic applaudit

M. Joachimus Fellerus,
Cygn. P.L.C.

Gregium factum! sic itur ad ardua, GRAFI,
Sic studiis lætus conciliatur honos.
Quid valeas liquidò demonstras, quidq; BONORUM
CESSIO proficiat, te docuisse juvat.
Obsequeris menti, nec Marti cedere calles:
Scilicet ingenio cedere promptus eras.
Maacte hoc esto animo, atq; audentior arma capesse,
Nec palle, in PATRIA PALMA PARATA MANET.

Ita præstantissimo Dn. Respondenti, Amico
suo Optumo applaudere
debut

Heinricus Wolff / Pirnensis,
Jur. Stud.

Tibi

Tibi SCHNEIDEWINUS, maximum Astrææ
decus,

Insculptum & ipsi æternitatis marmorì
Tibi, Frater, Abavus & mihi. Sed dum Patris
Ego verendi, tu illius vestigia
Premas. Et ecce spem micantem in paginis
Vel hisce paucis. SCHNEIDEWINUS si minus
At umbra fias SCHNEIDEWINI, com-precor.

Φιλαδελφίας χάριν apposuit

Johannes Graff/ SS. Theol. Stud.

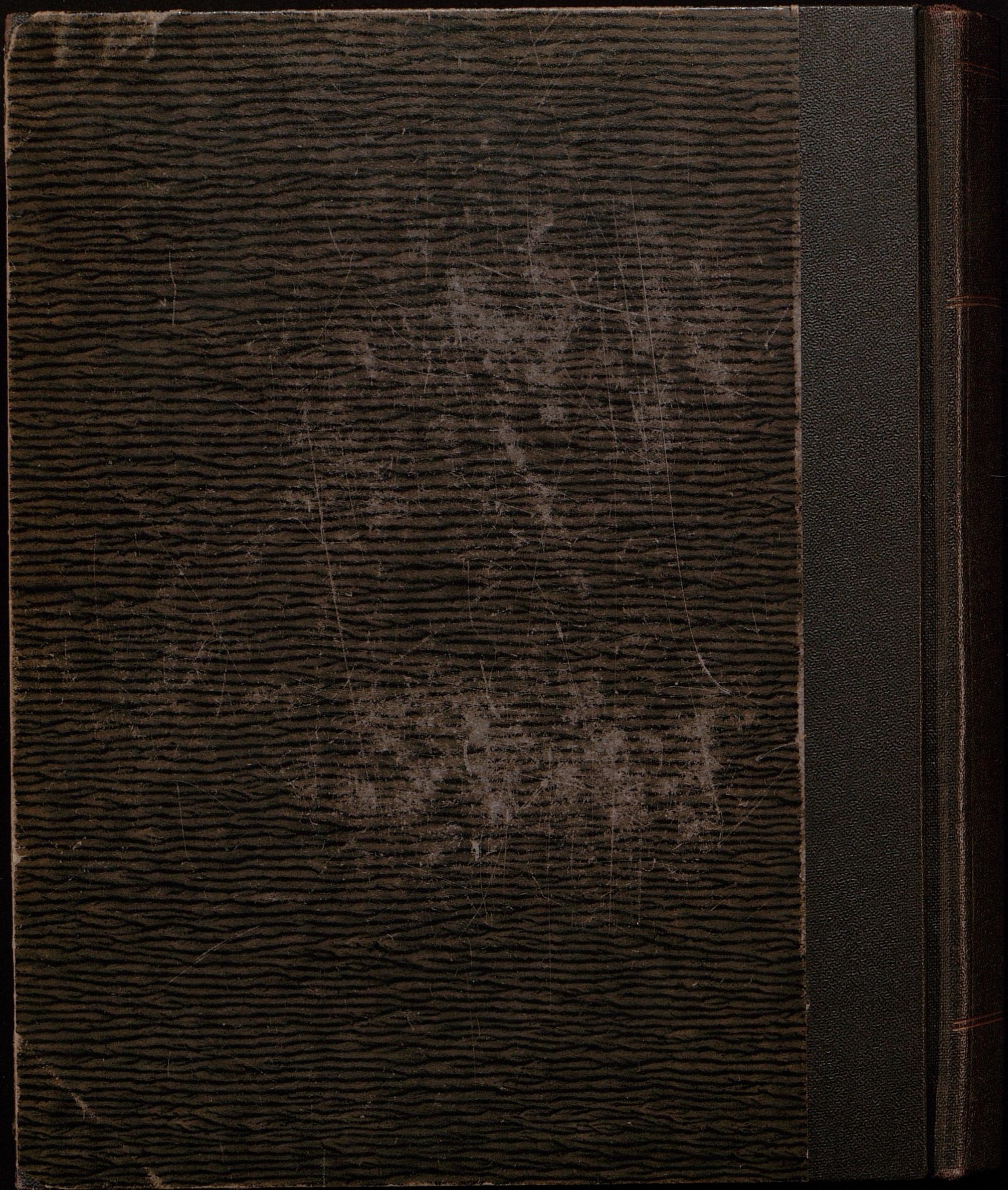

X2615893

Voll

11813

1668, 26

D. T. O. M. A.

DISPUTATIO JURIDICA

DE

CESSIONE BONORUM,

Quum

Divina permittente gratia,

Ex

Suffragio Magnifici, Nobilissimi &

Amplissimi Jctorum in Illustri Academia

Lips. Ordinis

PRAESIDENTE

Nobilissimo, Amplissimo & Consultissimo

VIRO

DN. BARTHOLOMÆO LEON-

HARDO SVENDENDÖRFFERO, U. J. D.

& Inst. P. P. Celeberrimo,

Domino Promotore, Patrono & Doctore Opt. Max.

publica Eruditorum ac benevolorum censura subjicit

PETRUS Grass / Cygnea - Misnicus

Autor & Respondens.

In Auditorio Jctorum Petrino

Ad diem XXI. Octobr. Anno dⁿⁱ 1768.

horis consuetis.

L I P S I Æ

Literis JOHANNIS GEORGI.

